

В Київському... Українському Слові... 23 V. П. С. нині про теплийного мистця Нарбута.

23 травня 1929 року нішов у могилу найвидатніший український графік, професор і ректор Української академії мистецтва Г. Нарбут. Тільки тепер ми маємо змогу, завдяки непереконливим пам'яткам армії, що злилася нас від водо-бальнеювських умуриаторів відносно винаувати його пам'ять.

Залишивши петербурзький університет ішперіорному курсі, Нарбут присвячує себе графічному мистецтву. Після недовгого перебування в Мінхені до Петербурга повернувся він як підком вакичаний мистець а властивим лише одному йому обличчям У Мінхені він посправжньому арозумів уаких майстрів світової слави, як А. Дієр і так знав клайматера, а також познайомився с сучасними майстрами Емільом Преторіусом і П. Діттем. Віртуозно володючи технікою, завсіди стискав і оригінальний у композиції Нарбут швидко адобув найширшу популярність у всіх галузях графічного мистецтва.

Обраний в серні 1917 року професором Української академії мистецтва, він переїхав до Києва і цілком поринув в ковання мистецьких завдань, а також ставала історія перед українським ародом. Тут і державний герб і грошові знаки, поштової марки, дипломи, відручки, книжки, журнали, гетьманські стяги і т. д.

З іменем Нарбута непорухно зв'язана нова доба в українському мистецтві, доба національного відродження, а не етнографічного фальшування акимбувшею мистецької верхонди намагання в останні роки свого панування на Україні підміняти національні прагнення мистецтва. Могутиа ж сила Нарбутового таланту полягала саме в тому, що він умів бездоганно і легко відтворити те, що ми називаємо національним стилем і що в ньому завжди стіхійно проривалося ще а ранніх роках, а а переїздом в Україну, розцвіло пишним цитом.

Вже після двох його великих помертвих вистав 1922 р. в Петербурзі і 1926 р. в Києві — більшовицька влада почала застосовувати обмеження, а далі в пресі щодо абулізації такого видатного мистця, який в інших умовах міг стати красою і гордістю країни. Більше того: влада, двоє дітей і навіть приятелі аанали різних переслідувань відбув кілька років аселання на нічочі, мати пообавлена пенсії, а довше не була допущена до навчання у вишій школі. Найменшій патак на асудування Нарбутового, що іноді мимово виявлялася в дек-ого в мистецтві родині, асан як ворожий акт або контрреволюційне абочення в мистецтві. Назва могла цього великого майстра буарівнава а землем. Так більшовицькі репривалилися а кращими силами українського народу.

Московсько-турецьке напруження

Давніші невизначені відносини між Туреччиною, а Советами почали спеціально загострюватись після атендату на Пашева та обвинувачення советської дипломатичної станиці в участі в ньому. Хоча на цю тему нічого не говорять мірорадні турецькі чинники, все вказує на те, що відносини не тільки що не поправляються, а навпаки зазнають зміни на гірше. Найкращим доказом на це є фактично необсаджена позиція турецького посла в Куйбисеві. Турецький посол в Советській Союзі вже відкриття перебуває в Анкарі, та мабуть на довгий час залишиться в Туреччині, якщо взагалі повернеться до Куйбисева. Офіційна турецька газета "Улус" пише, що поворот турецького посла до Куйбисева наступить тоді, коли це дозволить його здоров'я.

Гострий виступ турецького прокуратора в анкарській процесі проти сиріччинників атендату, советське посольство в Анкарі прийняло як провокацію. Советський уряд відповів на це арештом 2 урядовців турецького посольства в Куйбисеві.

На советсько-турецькій границі теж досить напружене положення. З обох сторін робляться оборонні заходи. Міністер заграничних справ Туреччини Саракоглу в рефераті перед одною парламентарією групою подав до відома часті порушення турецької границі зі советського боку. Крім цього багато турецьких кораблів затонуло від советських підводних човнів на турецьких або болгарських територіальних водах. Вираді Совети виправують цього і кажуть, що це діють німецькі підводні човни, але цей викрут досить незручний і нікого не перекоує. Чого б то німецькі підводні човни мали топити кораблі, які несуть товар згідно з німецько-турецькою господарською умовою.

Обмеження турецького судноплавства на Чорному морі

З уваги на те, що турецьке судноплавство на Чорному морі не було зовсім безпечно через різні інциденти з советського боку, в столиці Туреччини рішилися, мавчи на увазі безпеку турецького судноплавства, на поважні обмеження торговельного судноплавства на Чорному морі. (ти).

Колишня жидівська земля для словацьких фронтовиків

Начальний командант словацької Гвінкової гвардії, Шашо Мах, предложив прем'єр-міністрові проєкт закону, згідно з яким відзначені за відвагу фронтовики словацької армії мають одержати землю, що колись була власністю жидів. (ти).

ЯПОНЦІ НА АЛЕУТАХ

Вашінгтон довгий час промовчував висадження японських військ на Алеутах, аж врешті мусів до цього признатись. Вашингтонський комунікат говорить, що японські відділи висіли на багатьох островах довгого ряду Алеутів, які тягнуться ланцюгом впродовж 2,000 км. Між іншим заято найдалше положення на захід, крайній острів Атту, при чому японські кораблі появились теж в пристані Кіска на Ратенських островах. Через злий стан погоди, доведавши не вдалось американським летувам зробити розвідувальних летів, що лише в останніх 24 годинах погода так поправилася, що Вашингтон зумів одержати належні інформації відносно становища на Алеутах.

Американський комунікат підкреслює від себе, що воєнні операції тривають далше.

На основі дальших японських інформацій можна виробити собі погляд, що на Алеутах не йде про якісь тимчасові операції, а що вони мають стати в майбутньому базовою для дальших японських наступів проти Злучених Держав Америки. Загалом думавть, що обі операції на Алеутах і біля Мідвею є тільки виявом основного загального плану. Ішло про те, щоби занобігти всякій офензиви Америки з Алеутів, та заатакованим Мідвею відвернути увагу від наступу на півночі.

Звідомлення Верховної Команди

З Головної Квартири Фюрера 15 червня 1942 р.

В бою за Севастополь відкинута ворога знову закаті оборони з багатьох силлямо укріплених становищ підденної лінії операцій. Ніхоті удалось в наступі зробити глибокий вилам у ворожій оборонній системі. Відділи лонельського летунства, що спіядали з наземними частинами, збили над околицями твердині 16 советських літаків без жадної втрати для себе. В районі на схід від Харкова знищено та взято до неволі рештки розбитого ворога. Западні вчора числа зросли понад 25,000 полонених, 266 танків та 208 гарнат. На схід від Курська німецькі і мадарські відділи відбили знову повторені наступу ворога.

На середньому і північному фронтовому відтинку проходили далше успішно власні місцеві наступу в заціллі фронту. В багатьох місцях повишували поодинокі групи регулярних відділів і бат. На фронті Волхова в тихих болах відбито сильні ворожі наступу. В Ланонії окружали німецькі лонельські частини в двій та дієвстві ополіці переважачі сили ворога та аниціли їх.

На далевій півночі летунство заатакувало бомбами околицю пристані Мурманська і ушкодило один ворожий виницювач.

Вчасі від 2-го до 11-го червня советське летунство втратило 456 літаків, з того знищено в повітряних болах 343, протилетунською артилерією 66, а 28 збили відділи наземного війська: решту знищено на землі. За цей самий час на східній фронті пропало 47 власних літаків.

В Північній Африці німецькі і італійські відділи в закатих болах знову відкинули ворога назад. Протиники втратив при цьому 52 танки та багато воєнного матеріалу. Німецькі лонельські літаки збили вчорашнього дня 14 британських літаків.

В боротьбі за Севастополь при адобутті форту "Сталін" відзначився спеціально один батальон одної північно-саксонської піхотної дивізії під командою майора Аридата, одна компанія піонірів під командою оберлейтенанта Гейсера та одна батарея пробосної артилерії під командою гавтана Цезара.

Смертельний ворог науки

Ректор Київського Університету проф. Штепа в 50 числі Київського "Нового Українського Слова" помістив цікаву статтю під наведеним заголовком, яку передаємо в цілості:

"Система жид. більшовицької диктатури, яка протягом минулих 24-ох літ тяготіла на народах Східної Європи сивралася на двох основах: на невиданій в ілімі сміт кривавім терорі і на безприкладнім цинічнім брехунстві. Сотки тисяч представників інтелегентної аристократичних народів безоглядно винищено, їх або розстріляно або аиселковано до примусових робіт на далеку північ. При цьому більшовицькі кричали ще про те, що советський народ є поворету особливим аакцем, коли йде про оіну над людським життям та підкуванням над інтелегентів.

Ця "советська людство" в дя "советська турбота про інтелегентів" в дійсності найкраще показався на тому, що всі провідні місця в науці, в гронадельному, а теж і в культурному житті заанали виключно жиди. Як доказ, можна занести впр. наш Університет, який є одним із найстаріших університетів України. Скальми ж його професорів, доцентів та студентів в цій або іншій формі аанали переслідувань і

різновидних репресій зі сторони більшовицьких. Скальми з них забито, розстріляно, вислано у далекі табори вранці і позбавлено права найвищайших життєвих прав. Більшовицькі безлічно твердили, що в них наука розвивається. В дійсності советська наука, зокрема коли йде про гуманістичні аспекти, була придалена і спаленоюм жаркисько-сталінським промислом, оєдального "мудрого, великого, геніального вождя і вчителя" Сталіна. В советській науці наувають методи жидівського талмудизму, а відставою великої думки став безграничний авторитет, через що всякий розум творчих сил став неможливий. Кожне слово і кожна думка підлагали великій заковстенній смени, як була подетована марксистівською теорією, а кожна відхил від цієї схеми був гостро караний і аажався за ухил від марксистівської лінії. Перед революцією Київський Університет був одним з найважніших осередків знання для цілої давньої Росії, але відтак після вершні 15 років встановлення советської держави — відупав зовсім. Тоді як ранше підготовувалися великі видання з багатотомовими творами науковців вранці, які мали загально-європейське

значіння, то тепер за цілий час советського панування видано заледве 2-3 книжки. Історичний факультет видав впр. в цьому часі тільки один том своїх праць. Переважна більшість цих творів, не мала жадної наукової вартості.

На університетські книжки видання призначувалося тільки незначну суму грошей. Університетський музей, який мав аордатись вель наука знищено або розграбовано. В університетській лабораторії осталися тільки малі аалиники з того, що не збереглося аеред світової війни в 1914 р.

Наука, як і решта життя у советському краі була відгороджена від світа кртіським уром і советські вчені мусіли в своїй вранці адоволятися неслідками європейської науки, що ті пізнали вони ще до світової війни в 1914 р. Тільки окремі урлики європейської науки доходили до відомої советської науки. Це відмежування від світа не давало ніякої можливості до розбудови нормального наукового життя.

Більшовицькі завжди дуже кричали, що вони аачують і хочуть ахоронити від "європейського варварства" кожную культурну працю і кожную культурну цінність. Сталін сам видав на початку тієї війни приказ, щоб аалити всі на-

теріяльні і культурні цінності, які були надбанням і працею цілих поколінь. На його приказ, з Києва, подібні і в інших місцевостях советського краю, висезено цілі речі з музеїв, архівів і книгарень. Те, чого не вдалося вже вивезти, анищено безоглядно. Висезено знищено, розгублено а і зовсім пропало. Однак слідом за цим аичесної відповідальності, зокрема з угових працівників, пратувалися культурні цінності, так що більшовицькі вже не встигли їх зі собою вивезти.

На приказ Сталіна в Києві аанали цілий рад цінних пам'яток, а між іншим і деякі а світового значіння. В ає ввійшов аорено Михайлівський мостир — цінну історичну пам'ятку. Також Брацлавський манастир — аагідному пам'ятку староукраїнської культури і центр українського культурного життя востигла подібна доля. Висла входу німецьких частин до Києва висаджено Печерський Лавр — цінну пам'ятку українського будівництва. Крім того в Києві анищено європейських історичних пам'яток і грекратні київські вулиці перетворилися в руїну. Тільки завдяки добробутній німецькій полці і відділам тимчасової охорони наше преврамієто збереглося від повної руїни. Яку прарі його аремлівський бив-

Питання власності у східних областях

ГОСПОДАРСЬКИЙ КУТОК.

Інструктивні господарські наради

Заходом Станції Охорони Рослин у Львові та в Філії в Станіславові — уряджено повітові сходи волостей і сільських агрономів та представників Сільського Господаря двох повітів, а саме: Станіславівського в дні 10-го п.м. в присутності 64 представників з 50 місцевостей і Галицького в дні 11. VI в присутності 37 представників з 28 місцевостей.

На нарадах з'ясовано присутнім цілі та завдання Станції Охорони Рослин взагалі, а обов'язки кореспондентів зокрема. Кореспонденти, якими є звичайно волости агрономи зобов'язані налагодити організаційні справи так: допомогти в праці притягнути сільських агрономів, та маючи на увазі потреби власного виховання і вжиток інших, подбати про відповідну фахову літературу та започаткувати збір різних хороблих рослинних проявів, як також хемікатів для їх поборювання. Кореспонденти повинні читати і поширювати часопис „Станіславівське Слово“, який вже тепер, а також на будуче своїми фаховими статтями буде помагати Станції Охорони Рослин в її важливій господарській праці — поборюванні рослинних хворіб, шкідників і ін.

У своїй практичній роботі обов'язні кореспонденти слідкувати за всіма рослинними недомоганнями та їх порадити Станції Охорони Рослин, як також вести боротьбу з ними. Ця боротьба може вестися негайно, як наприклад, проти земної блохи, слимака, чи пізніше літом, а може навіть осінню чи зимою, як нпр. проти рак, шкідників саду — залежно від роду хоробливого прояву — рослини. Вкінці пригадуємо про найважливіші хвороби і шкідники, на які саме тепер слід звернути увагу, як нпр. рак картоплі, слимаки, дротиники, калянка, осет, в садах квіткоїд, гусенички гнізда, мшиця і т. д. — закінчено теоретичне обговорення головних напрямних недомоганості в нас тепер праці в боротьбі з хворобами і шкідниками рослин.

Після цього в садах і городах з'ясовано практично показ деяких хороблих рослинних проявів, як також боротьбу з ними. Головно в Галичі цей показ дав краєвий вислід, як у Станіславові, де Заряд міського городу так добре веде господарку, що поза чорною вишкою на капусті і земною блохою на редьці більше нічого з хороблих проявів не найдено.

Думасмо, що вже цього року в цій ділянці праці налагодиться, в наслідок чого, деякі із знаних у нас хороб-пасожитів рослин, як рак картопляний, осет та калянка зникнуть з наших піль.

Управляймо фасолою

Фасоля відпорна на хвороби, та при цьому дає смачний корм не лише для людей, але також і для тварин. Спеціально добра фасоля для корів, бо є більше молокоздатною від самого пшеничного рису. Вона збільшує кількість молока у корови, подібно, як рис, з тим, що кількість товсту підвищує о много більше від рису. Щодо землі не є вибагливою. Найліпше удається на грунтах лісових і глинистих. Садити можна саму чи з іншими культурами, як кукурудза, картопля. Одноко не домагається її, це врахувати на приморозках, а тому садити її у нас коло половини мая та пізніше. Фасолю шагарову можна управляти і на зерно і до спожиття зі стручками. Тому більше уваги слід приділяти цій культурі родині, яка в багатьох випадках дуже добре заступає брак мяса часті також молока чи інших білкових необхідних кормів.

І. Ч.

етаповище займають колишні балтійські держави, захоплені Соведами 1940 року. По окупації Соведами перевели там свої націоналізаційні кроки. Німецький уряд розпочав війну проти СРСР під гаслом „вищнення більшовицтва“. А тому Німеччина не може визнати советської націоналізації приватної власності без винятку в шойно захоплених Советським Союзом областях. Німеччина муєнту у цих областях увалити на став, який існував там перед більшовицькою окупацією, нешто в черні 1940 року. Але навіть і тут, в інтересах ладу, відновлення приватної власності може бути переведене лише дуже поступово.

Поправляймо пільні дороги

Пільні дороги, це один чи не з останніх „могілників“ погані про нас славні — не то нераціонального, а просто бездушного нашого господарювання. Вони є нікими свідками нашої несистематичності, роблення з дня на день, показником браку, в багатьох випадках, якоїсьбудь врахованості, та вкінці хочби примітивної економіки часу, сил і наших матеріальних дбр.

Пригляньмося ближче з господарського боку цим великим втратам, які вносять поодинокі господарі, а з нами все наше народне господарство в наслідок заощедання пільних доріг. Дороги ці забарюють звичайно кільканадесяті, або й кількадесят метрів ширини, бо раз існує дорога — хочби це була там тільки калабаня, яку можна закидати кількома фірами шутру — ми залишасмо, а робимо з боку слідоуючу дорогу, поширюючи площу польових неужитків. Таким чиним деякі наші урожайні чорноземні обертаємо в толоку — не ту, що на ній худоба пасеться, але в значайній неужиток, на якому хіба осет повіває, глузуючи собі з безпальних фраз про раціональну господарку. А про працю на наших дорогах, то лише не згадувати. Не одна конина дістала дихавцю, чи підірвала собі ноги, не один піз поломано, коли везено в осеня бульбу, чи на весні гній, або навіть літом свони чи сіно, дарма, що везено тільки половиною або й лиш чет-

вертану того тагару, що на добрих дорогах.

Та ці всі шкоди, які поносимо через невикористання деякої площі землі, що буває приставовищем для неужитків і різнного роду шкідливих бурянів та рослинних хворіб і шкідників, страсти, що повстають в наслідок нищення коней та лонання возів — можна дуже легко усеунути. Усеунуться їх просто безкоштовно, маючи під руками роботу силу і потрібний матеріал, який у нас напевно знайдеться. Таким чиним замість непродуктивної витрати часу і матеріалу на конських дорогах, настуштує продуктивність в праці, а вслід за тим, підесеться доходність нашого сільського господарства.

Дороги необхідні для переїзду треба визначити, а решту поля загосподарити. Вибрану в тій цілі дорогу належить колесами, чи ровом відзначити. Якщо поле замкає, тоді можна викопати більші рови, а ями закидати та вишутрувати, построюючи дорогу каблуконато, сиваство до ровів. На багистій землі — трясиниці на сід треба дати фашини — деревного гілля, а зверху посипати камінним і шутром.

Дороги по яких лише перед весняним засівом і в часі цього засіву та в часі збору врожаю є потрібний переїзд, слід по закінченні пільних праць скасувати, а місця, де були переїзди — загосподарити. Можна дозволити полем переїздакти в різних місцях тільки в часі і виключно задля збору врожаю, щоби фірами не нищили пригожої до управи поверхні землі.

Весні т. зв. коротші — навропростець, чи інші побічні дороги належить зовсім скасувати.

Подібно із стежками — одну лише необхідну для переходу залишити, а інші скасувати, бо між переходячими є різні люди, тому й не важко не раз за різні шкоди та крадежі. Стежки головним тим некорисні, що їх в часі слота обходиться і в той спосіб обертається в неужитки не лише вузьке місце самої стежки, але й часто ширину площу землі, іноді навіть кілька метрів широкую.

Є певні інвестиції, що не лиш є пов'язаними, але навіть передумовою розвитку вашої господарки. До таких інвестицій слід зачислити поправу пільних доріг, до якої вже заздалегідь муєнмо приготуватись, щоб по закінченні весняних посівів мудро й пліново до неї приступити.

І. Ч.

Післяплатники!

Не руйнуйте Вашої газети —
вирівнюйте післяплату.

Зі спорту

Обіжники субреферату копаного мяча. У ліжку з зарядженням Референту Гіловиховання УІЦ у Львові, уважливості календарець розгрінок за першість округи, оголошений обіжники з дні 5 червня п. р. і подасться до відіма слідоуючий плян розгрінок: а) Клуби поділені на дві групи, а саме: Група I: 1) „Буй-Тур“, 2) „Бескид“, 3) „Вихор“, 4) „Прут“, 5) „Чайка“. Група II: 1) „Заграва“, 2) „Черник“, 3) „Пробій“, 4) „Богун“, 5) „Хортиця“. б) Устійнено тавий календарець розгрінок 14-го червня: Буй-Тур — Бескид, Прут — Чайка, Черник — Хортиця, Пробій — Заграва, 21-го червня: Бескид — Прут, Чайка — Вихор, Заграва — Черник, Богун — Пробій, 28-го червня: Прут — Буй-Тур, Вихор —

Бескид, Хортиця — Богун, Пробій — Черник; 5-го липня: Буй-Тур — Чайка, Вихор — Прут, Богун — Заграва, Хортиця — Пробій; 12-го липня: Буй-Тур — Вихор, Бескид — Чайка, Заграва — Хортиця, Богун — Черник; 19-го липня: Бескид — Буй-Тур, Чайка — Прут, Заграва — Пробій, Хортиця — Черник; 26-го липня: Прут — Бескид, Вихор — Чайка, Черник — Заграва, Пробій — Богун; 2-го серпня: Буй-Тур — Прут, Бескид — Вихор, Богун — Хортиця, Черник — Пробій; 9-го серпня: Чайка — Буй-Тур, Прут — Вихор, Заграва — Богун, Пробій — Хортиця; 16-го серпня: Вихор — Буй-Тур, Чайка — Бескид, Хортиця — Заграва, Черник — Богун. Клуби вичислені на першому місці назначується господарями змагань.

Спортовий Референт —
Тарас Лискович.

Психотехнічний вишкіл шоферів

У львівських шоферських школах ведеться вишкіл водіїв механічних возів. Кандидати на шоферів муєнт мити відповідні здібності, через те, що ведення їм вимагає спеціальних психофізичних властивостей. Весні недоліки в здібностях шоферів до ведення механічних возів можуть стати причиною нещасливих випадків у шляхоному руху. І явля там, де виконування професійної праці може причинити каліцтво, а то і смерть, до голоує приходить психотехнічна практика.

Досліди здібностей широко приміюється в націонал-соціалістичній Німеччині й у фашистській Італії. Вони дали там дуже добрі висліди головню для армії.

У Німеччині залізниця й міські трамваї мають до розпоряджності добре уладжені психотехнічні робітні, а Італійський комітет для прикладної психології має окремі відділи для руху.

У Львові до 1939 р. обов'язувало розпорядження Дирекції Прилядних Робіт, згідно з котрим кожний кандидат на водія механічного воза муєнт переїти психотехнічний обсеід. Таксамо обсеідкувано тих, що пооборкою іздоу сиринчили нещасливий випадок і через те відібрано їм право їзди.

Незабаром Психотехнічне Заведення Львова буде переводити обсеід здібностей для ствердження предатності курсантів у шоферських школах Львова. Поруч самого обсеїду здібностей кандидатів на шоферів випрацювано в Психо заведенні методи вишколу шоферів на психотехнічних основних. З днем 9-го п. м. почався в Психотехнічному Заведенні у Львові (Гандельнтрассе к. Бурларда 4) вишкіл кандидатів на шоферів Заведення має спеціальні світельні апарати, котрі мітують переїти їзди автвом. На тих апаратах вироблюється уміння провадити воз та давати собі раду у різних ситуаціях на шляху. Завдяки тому час навчання кермувати автвом скорочується, а шоферів зберігається перед нещасливими випадками. Це має значення, бо тепер у воєнний час, коли погані мате-іала треба опадкувати для воєнних потреб, вишкіл шоферів на психотехнічних основах показався в практиці доцільний і економічний. Кандидати на шоферів переїдуть у Психотехнічному заведенні три фази курсу. Початкову, коли кандидат, ще не має ніякої теоретичних відомостей ані практичного уміння, другу, коли частинно познайомився вже з основними і видами, коли ознаував уже шліди матеріал.

Курсанти мають повне прозруміння для такого вишколу й усі шоферські школи Львова в майбутньому скористають з підготовки, яку Психотехнічне заведення дає в такій важкій і відповідальній професії, якою являється шоферство. (т.п.)

стаді. Як же ж отже може тепер він повертати про любов до культури!

Ми наукові робітники Київя, звільнені непереможно Німецькою Армією від жидівсько-більшовицького ярма, перед цілим світом виявласмо, яку заробу для цілої людськості і для культури цілого світу, як теж і для цивілізації уявлас з себе більшовицька квітатура.

Ми завлаємо свою безграничну вдячність нашим славним виколителам нашу готовість разом з ними і віднини провадим працювати для розвитку науки й техніки і для розвитку цього того, що тепер створити так легко, доки цього буде воєнна для розвитку краю. Тепер вичено ми не муєнт лише очистити нашу душу від жидо-більшовицького хламу, звільнитися від більшовицтва і схоластики, щоб прилучитись до загально-європейського розвитку і його осадів. Ми звернемося до наших співробітників і вчеників цілого світу, щоб відтримали нас від свавтоку поході проти жидівської квітатурі і жидо-комуні й приступили разом з нами до війни проти більшовицтва, проти облудного тріаку: Рухельт-Черчіль-Сталін — до якого, яку веде віхлявий народ від ярма свого геніального Фірера.

Н. 3. ВИНКИ

17 ЧЕРВНЯ 1942

СЬОГОДНІ — СЕРЕДА: Матрофан п. ЗАВТРА — ЧЕТВЕР: Дорога сшм. ПІСЛЯЗАВТРА — ПІЯТИНИЦЯ: Васариона і Іл.

Експериментальний виступ українця „Юга“. В суботу 13-го ч. м. відбувся експериментальний виступ українця — „Юга“ проф. Юрія Волощука, який попередило вступило слово ред. В. Прудна, що розповів коротко: в річечку про індійську філософію, на сторінках якої треба шукати відповіді, що таке „Юга“ і „Югіан“ вислів. З черги проф. Ю. Волощука перед досить численною публікою в залі були українського „Сокола“ продемонстрував свої властивості, на які склалася електрично-магнетичні й акустичні експерименти і то: акустичні з контактом з людьми та без контакту. До найцікавіших треба зачислити притягування сталених ножиць дозовою рукою, притягування однією стороною лица сталеної тали, підняття рукою сидючої на кріслі важкої тигарем людини та поставлення її на стіл, порушення на 360° кругом магнетичної голки в комбіні, відгадування карт тощо. Публіка живо оцінювала цікавіші експерименти проф. Ю. Волощука, який закінчив свій виступ короткою мовою, зверненою до присутніх на залі українця, в якій між іншим, виключаючи на велике значення свідомої сильної волі і концентрації всіх людських сил в одному напрямку, висказав гаряче побажання, щоб така єдність і концентрація сил в одному напрямку запанувала серед нашого народу. (В. Г.)

Перше натуральне табло. В кінці п. Палича, при вул. А. Гіллера поміщено на виставовому шабю гарно розмальоване табло, в золотих рамках, велике розміром, натуральне табло абітурієнтів Державної Української Гімназії в Станиславові. Сам образ, на якому виписані світлі професорів і абітурієнтів є справді цікавий своєю технічною виконавчою, своїм помислом та ідеєю, яку треба шукати в тій власній та гарно збудованій постаті молодця що віднесеном штору мети убавно веденого й жаклиного червоного змія. Це табло є роботи артиста-малювача проф. М. Зерія. Воно виклає на те, що знову повертають давні традиції і ростуть нові кадри нашої інтелігенції, якої нам так дуже потрібно.

Повідомлення УІК у справі особистих виказів. Український Центральний Комітет остерігє всіх громадян — українців, щоб мали постійно при собі особисту виказку зі світліною (виказку Українського Окружного Комітету, паспорт і т.), реєстраційну карту Уряду Праці, або повідку від працевлаштування. Без таких документів можна зарадитися, зокрема підчас подорожі, на рідні прикраси. Добре було б також мати повідку, на якій місцева влада стверджувала б напрям і мету подорожі. (т.п.)

Інформаційно-біро набору працівників до Німеччини. Інформаційне — вербувальне біро для набору працівників до Німеччини знаходиться у Львові на ринку вулиці Савушської й Олександрівської. Воно вербує працівників до всіх майже галузок господарської техніки. Кожен працівник, що хоче виїхати на працю до фабрик у Німеччину, може одержати тут вичерпні інформації. Велике заохочення є на працівників з ділянки механіки, електротехніки і ін., а також на керівні, конструкторські й інженерські сили. Багато працівників зголошується до летунського промислу. Біро приймає зголошення навіть молодих, некаваліфікованих кандидатів. Їх відсилає воно до Вишкільних Летунських Вартів (вул. Тереса ч. 26 — 28) і тут в порозумінні з Урядом Праці ринуть про їх призначення. Тут вони відбудовують кілька тижневий платний навчальний курс. Після того їдуть до Райху. Тисячі працівників вже воїхали, тисячі їдуть своєю чергою. Умови праці, прожитку та винагорода добрі. Часто можуть вони там навчатися та скористатися. Мають змогу заробити та зложити собі ощадності, які можуть післати до дому. (т.п.)

Хто може бути прийнятий до інших шкіл. Умовою прийняття до польських інших шкіл, офіційно званях „Фахових курсів“ (Фахкурсе), а саме до Медичного, Фармацевтичного, Ветеринарного, Хімічного й Інженерського, як теж до нещодавно відкритих Технічних Інститутів є іспит зрілості в розумінні к. польської шкільної організації. Однак тому, що совєтська влада звела на міс-

це к. польських середніх шкіл своєю „десятиріччю“. Уряд Генералгуберній встановив таке: До шкіл вищого типу, що існують у Генералгуберній вільно приймати кандидатів з покінченою 10-річною совєтською школою, але лиш тих, що 1) в літі 1939 р. були абсолювентами І кл. польського ліцею, а в шкільному р. 1939/40 були учнями 10-тої класи 10-річної совєтської школи і 2) цих, що в літі 1939 р. були абсолювентами IV кл. польської гімназії, а в 1939/40 р. були учнями 9-тої класи совєтської 10-річної школи. Іншого рода абсолювентів 10-річної совєтської школи, отже таких, що могли цю школу покінчити деінде — вільно прийняти лиш тоді, коли вони докажуть, що після закінчення тієї школи, зложили іспит зрілості перед відповідною комісією. У кожному випадку буде провірюватися, чи кандидат має нову почитову й середню освіту, що її набув у ході 12 років.

Пересилка відомостей до нейтрального закордону. Денник Роп. для Генералгуберній ч. 35 п. р. проголошує таке: „Пересилка відомостей до нейтрального закордону в основному допущена. Однак не вільно посылати жадних відомостей про військову, господарську чи політичну ситуацію, що наражувала б добро Райху, або союзна чи зааряженення з ним держав. Письмові відомості, призначені для відбори закордоном, вільно в межах Генералгуберній пересилати лиш через Німечку Поштою Сходу, Східню, Західню, або урядового кур'єра Письмових відомостей з закордону для відбори в Генералгуберній не вільно пересилати до Генералгуберній іншим шляхом ніж поштою, залізницею чи кур'єром. (т.п.)

Відкриття великої маларської виставки у Львові. Заходами Спільної Праці Українських Образотворчих Мистців, як секції культурно-освітнього відділу УІК відбулося у Львові в неділю дня 7. ч. м. о год. 12-тій вполудне у власному приміщенні Спільної Праці Марійській площі 9 врочище відкриття виставки праці чотирьох українських мистців-маларів: О. Новаківського, П. Холодного, П. Ковжуна й І. Труша. У відкритті взяло участь понад 400 осіб, між котрими були врявні команди міста Львова генерал-майор фон Прітвіц, шеф пропаганди п. Райш, шеф преси п. Леман, німецькі мистці-малари п. Ольбрехт (Берлін) і п. Кестинг (Дрезден), представник УІК діловий керівник ред. Гайбовицький, представники інших мистецьких Спільнот, преси і інші. Виставку відкрив муж довір'я Спільної Праці Українських Образотворчих Мистців мистецький малар др. І. Іванець, що привітав присутніх і в короткій промові німецькою й українською мовами схарактеризував виставку й творчість згаданих мистців та подякував усім, що допомогли й причепилися до її влаштування, зокрема дир. Нац. Музею др. І. Свенціцькому. Після промови почалась оглядка виставки, пра чому др. Іванець давав німецьким гостям вичерпні пояснення про побудовку мистців і їх твори. Згадала виставка не новий прояв і локал активності Спільної Праці Українських Образотворчих Мистців, що в найбільшому майбутньому за умов влаштування виставки теперішніх наших мистецьких діячів та відкрити постійну галерію-салон нашого маларства. (т.п.)

Пересилка відомостей до ворожого закордону. Розпорядження про пересилку відомостей, проголошене в 35 ч. Денника Роп. для Генералгуберній, поміщує таку постанову в справі пересилки відомостей до ворожого закордону: „Безпосередня й посередня пересилка відомостей до ворожого закордону заборонена. Посередня пересилка відомостей не висилання їх до нейтрального закордону, щоб звідси пересилати їх далі до ворожого закордону. Винятки допускає Верховне Командування Німецьких Збройних Сил, на випадок потреби в порозумінні з Урядом Генералгуберній. Винятки допущені лиш у спеціально обоснованих випадках. Хто буде робити заходи, щоб відомості безпосередньо або посередньо дійшли до ворожого закордону без дозволу, буде покараний вивізницею, у легших випадках арештом, або гривною, якщо згідно з іншими приписами не заслужить собі на таку кару, зокрема у випадках зради краю та кару смерті. (т.п.)

Відповідальний редактор: Др. Антін Книжинський. Видавництво: Українське Видавничо-друківне і журналістське Товариство. Галичина Львів. — Редакція: Станиславів, вул. Леся Українки ч. 31. тел. ч. 16-64. Адміністрація і експедиція: Станиславів, вул. Адольфа Гіллера ч. 19. тел. ч. 18-63.

Самоучок німецької мови.

ЛЕКЦІЯ XVI.

Ich war gestern in der Stadt. Warst du dort allein? Nein, ich war dort mit meinem Vater. War euerе Reise angenehm? Ja, unsere Reise war sehr angenehm. Die Luft war frisch und rein: der Weg war gut. War es kalt? Nein, es war ziemlich warm.

Я був вчора в місті. Чи ти був там сам (однн)? Ні, я був там з моїм батьком. Чи ваша подорож була приємна? Так, наша подорож була дуже приємною. Повітря було свіже й чисте; дорога була добра. Чи було холодно? Ні, було досить тепло.

Переклади на українську мову:

Wir waren gestern mit unserem Bruder auf der Wiese. Die Luft war frisch und angenehm. War es kalt? Nein, es war sehr warm; heute ist es aber ziemlich kalt. Was macht deine Schwester heute? Sie sitzt alleia zu Hause und arbeitet. GrüÙe sie von mir!

Wareт ihr schon einmal im Walde? Ja, wir waren dort sehr oft. Auch vorgestern abends waren wir im Walde. Die Bäume waren mit Schnee bedeckt. Der Weg in den Wald war beschwerlich.

Примітка 45. При применюку in—в стоїть 3 або 4 відмінок. 3 відмінок стоїть на питанні: „Wo?“ („во?“). Ти був вчора в школі. По німецьки: Du wars gestern in der Schule; in der Schule є третій відмінок, бо питаємо: „де ти був вчора?“ — „wo warst du gestern?“ — 4 відмінок при in стоїть на питанні: „куди?“ „wohin?“ Брат їде до школи. По німецьки: Der Bruder geht id die Schule; in die Schule є 4 відмінок, бо питаємо: „куди їде брат?“ — „wohin geht der Bruder?“

Примітка 46. При применюку mit—з стоїть в німецькій мові 3 відмінок (в українській мові стоїть 6 відмінок). Ich gehe mit der Mutter = їду з матір'ю. Також український 6 відмінок без применюка висловлюємо по німецьки 3 відмінком з применюком mit. Існує перем = ich schreibe mit der Feder. Дерева були снігом покриті = die Bäume waren mit Schnee bedeckt.

Пам'ятай! die Stadt (—, [a] -e) місто; allein сам, один (і ніхто більше); die Reise (—, -n) подорож; die Luft (—, [u] -e) повітря; der Weg (— (e)s, -e) дорога; der Wald (—(e)s, [a] -er) ліс; der Schnee (-s) сніг; bedecken покривати, bedeckt покритий.

Переклади на українську мову:

Wir waren gestern mit unseren Eltern in der Stadt. Die Äcker und Wiesen waren mit Schnee bedeckt. Der Weg war nicht gut; die Reise war beschwerlich. Die Luft war rein und frisch, aber es war sehr kalt. Aber wir waren wir schon zu Hause. Dort war es warm und angenehm.

Переклади на німецьку мову:

Позавчора був я з батьком в місті. Було зимно і доми були покриті снігом. Дорога була прикра. Повітря було свіже і чисте. Вчора було тепло а щні є досить зимно.

Час минулий недоконаний дієслова sein = бути

Однина	ich	war	я	був, була, було
	du	war-st	ти	був, була, було
	er, sie, es	war	він, вона, воно	був, була, було
Множина	wir	war-en	ми	були
	ihr	war-et	ви	були
	sie	war-en	вони	були

Купуємо великі книжки у мовах українській, польській, німецькій і інших. „УКРАЇНЬКА КНИГАРНЯ“ М. Самоверський Станиславів, вул. Адольфа Гіллера ч. 19.

ОГОЛОШЕННЯ ЛЯШКЕВИЧ ВОЛОДИМИР лікар ординув щоденно в Отилії, вул. Шевченка ч. 50.

Прихильників годівлі крликів проситься на нараду, що відбувається за ініціативи Українського Окружного Комітету в Станиславові для 20. червня 1942 р. о год. 18-ї в салі засідань Комітету при вул. Геруль-Геринга ч. 22 І. Український Окружний Комітет в Станиславові.

ЯСНОВИД МАМОТ, мистець у відповідальні життєвих випадках, дає висношення — поради в різних справах. Особисто приймає щодня. Поштою, за заличкою; подати дату уродження і питання. Вирално — читно. Адреса: Краків, площі А. Гіллера ч. 465. III пов. Уважатию вкрадений у Львові квиток на буви. пов. паперово банноти у сумі 407 зол, андалий банком в Галичі. В рині звідення, прошу ласкаво повернути: Вучач, іван Даростій.

Кольпюртери! голосіться до кольпюртажу „СТАНИСЛАВІВСЬКОГО СЛОВА“ в Адміністрації — Станиславів, вул. Адольфа Гіллера, ч. 19. (в Українській Книгарні).

Передплатники! Передалата „Станиславівського Сллова“ на місяць вносьть: при відборі в Книгарні 200 зол. Із доставою доміа „...“ 3.40 „ Передплату зголошувати у розумінні, або телефонічно в Адміністрації „Станиславівського Сллова“, Станиславів, вул. Адольфа Гіллера ч. 19. (Українська Книгарня). Телефон ч. 18-62.